

บทที่ ๓

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ

๓.๑ แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

ก. หลักการ

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา มีหลักการ สำคัญ ๖ ประการ คือ

๑) ตัวบ่งชี้พัฒนาขึ้นภายใต้องค์ประกอบคุณภาพ ๙ ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจ หลัก ๔ ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

๒) ตัวบ่งชี้ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๕ กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๖๕) มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. ภายใต้หลักการสำคัญ คือ ไม่ให้เป็นภาระซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน แก่สถาบันอุดมศึกษา

๓) ตัวบ่งชี้ประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ โดยตัวบ่งชี้ที่ผลิต และผลลัพธ์ จะมีทั้งที่ สกอ.พัฒนาขึ้นและตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ เพื่อความเชื่อมโยง และความเป็นเอกภาพของระบบประกันคุณภาพอุดมศึกษาไทยและเพื่อรองรับการประเมิน ภายนอกของ สมศ.

๔) ตัวบ่งชี้มีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านนักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม

๕) จำนวนตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นเป็นเพียงจำนวนตัวบ่งชี้ขั้นต่ำ สถาบันอุดมศึกษาสามารถ เพิ่มเติมตัวบ่งชี้และเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน

๖) เกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีทั้งประเภทเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปที่ใช้กับทุกกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้น ระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค ๑ สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่ม ค ๒ สถาบันเฉพาะทางที่เน้น ระดับปริญญาตรี และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะ ระดับปริญญาเอก ตามนิยามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

ข. วิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้

๑. ศึกษากฎหมาย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- ๑) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
- ๒) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓
- ๓) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕) สำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา

- ๔) มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- ๕) มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- ๖) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- ๗) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานคณะกรรมการ

การอุดมศึกษา

- ๘) เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ สำนักงาน คณะกรรมการ

การอุดมศึกษา

๙) มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษาของ สำนักงาน
รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

๒. วิเคราะห์และประมวลข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในข้อ ๑.๒.๑ เพื่อนำมาพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยจำแนกตามปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ โดยใช้องค์ประกอบคุณภาพ ๙ ด้าน ที่ครอบคลุมพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรอบในการพัฒนาตัวบ่งชี้ เพื่อให้สามารถวัด คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้ครบทุกมาตรฐาน

๓. กำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษาที่เป็น ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ และตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งมีความครอบคลุม ทุกองค์ประกอบคุณภาพ ทุกมาตรฐานการอุดมศึกษา และทุกมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

๔. ตรวจสอบความสมดุลของตัวบ่งชี้ที่กำหนดตามมุมมองการบริหารจัดการทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้ และนวัตกรรม

๕. กำหนดตัวบ่งชี้เป็น ๒ ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

๑) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อ ๆ กำหนดเกณฑ์การ ประเมินตัวบ่งชี้เป็น ๕ ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ ๑ ถึง ๕ การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการ ดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ ๑ คะแนน ให้ถือว่าได้ ๐ คะแนน

๒) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การ ประเมินเป็นคะแนนระหว่าง ๑ ถึง ๕ โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงาน ตามตัวบ่งชี้

(ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางค์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนน ๕ ไว้ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ ๑ กำหนดร้อยละ ๑๐๐ เป็นคะแนน ๕ ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ ๗๕.๕๑

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{๗๕.๕๑}{๑๐๐}$$

ตัวอย่างที่ ๒ กำหนดร้อยละ ๘๕ เป็นคะแนน ๕ ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ ๓๔.๖๒

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\quad}{\quad} \times ๕ = ๒.๐๔$$

ตัวอย่างที่ ๓ กำหนดค่าเฉลี่ยคือ จำนวนเงินวิจัยต่ออาจารย์และนักวิจัย ๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็นคะแนน ๕ ผลการดำเนินงานได้ ๑๕๒,๕๐๐.๓๕ บาทต่อคน

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\quad}{\quad} \times ๕ = ๓.๘๑$$

ตัวอย่างที่ ๔ กำหนดร้อยละ ๙๐ เป็นคะแนน ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\quad}{\quad} \times ๕ = \quad$$

หลักการคำนวณการแปลงค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยเป็นคะแนน สรุปได้ดังนี้

๑) ผลการดำเนินงานเท่ากับหรือสูงกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็น คะแนน ๕ จะได้คะแนน ๕

๒) ผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน ๕ คำนวณคะแนนที่ได้ดังนี้

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่ได้จากการดำเนินการ} \times ๕}{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ ของตัวบ่งชี้ นั้น ๆ}}$$

ข้อปฏิบัติเรื่องจุดทศนิยม

การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าคะแนนให้ใช้ทศนิยม ๒ ตำแหน่ง โดยการปัดทศนิยมตำแหน่งที่ ๓ ตามหลักการปัดทศนิยม (ตั้งแต่เลข ๕ ขึ้นไปปัดขึ้น) เช่น

๓๒.๓๖๔ เป็น ๓๒.๓๖
๓.๙๗๕ เป็น ๓.๙๘

๖. กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น ๕ ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ ๑ ถึง ๕ กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ ๑ คะแนนให้ได้ ๐ คะแนน โดยมีความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน ๐.๐๐ - ๑.๕๐ หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
คะแนน ๑.๕๑ - ๒.๕๐ หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
คะแนน ๒.๕๑ - ๓.๕๐ หมายถึง	การดำเนินงานระดับพอใช้
คะแนน ๓.๕๑ - ๔.๕๐ หมายถึง	การดำเนินงานระดับดี
คะแนน ๔.๕๑ - ๕.๐๐ หมายถึง	การดำเนินงานระดับดีมาก

๓.๒ คำชี้แจงอื่น ๆ ในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

๑) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน มหาวิทยาลัยใช้ตัวบ่งชี้คุณภาพทุกตัวในการประเมินคุณภาพ

๒) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในจะประเมินในระดับภาควิชา คณะ วิทยาเขต วิทยาลัย โครงการขยายห้องเรียน หน่วยวิทยบริการ และสถาบันสมทบ โดยปรับตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานให้สอดคล้องกับระดับของส่วนงานที่รับการประเมิน

๓) การประเมินทุกตัวบ่งชี้เป็นการประเมินในรอบปีการศึกษา ยกเว้นตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓ และตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ อาจจะเลือกประเมินตามปีงบประมาณก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นจะต้องระบุให้ชัดเจนและต้องประเมินในรอบปีงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ พ.ศ.ของปีงบประมาณที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน สำหรับตัวบ่งชี้ที่ ๔.๔ ๔.๕ และ ๔.๖ ให้นับจำนวนผลงานตามรายปีตามปีปฏิทิน

๔) อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับ สถาบันอุดมศึกษา ทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบัน อุดมศึกษา ทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

คิดเป็น ๑ คน

คิดเป็น ๐.๕ คน

ไม่สามารถนำมานับได้

๓.๓ นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเอง หรือรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ

นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยสะท้อนจากการที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชา หรือเลือกทำโครงการหรือชิ้นงานในหัวข้อที่สนใจในขอบเขตเนื้อหาของวิชานั้นๆ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้ และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการศึกษไทยหลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น

- ๑) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning: PBL)
- ๒) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)
- ๓) การเรียนรู้แบบสรคินิยม (Constructivism)
- ๔) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)
- ๕) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)
- ๖) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-based Learning)
- ๗) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-based Approach)

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรร ทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการ มีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

งานวิจัย หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชาเพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ หรือเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เดิม

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์(Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชา นั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น จากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์(Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น จากต่างประเทศ

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติ รวมทั้งการเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นๆ หรือวารสาร วิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติ รวมทั้งการเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง เป็นงานที่เสริมสร้างความรู้ ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า หรือแสดงออกทางดนตรีและศิลปะทั้ง ๓ กลุ่ม ตามหลักการจัดแบ่งกลุ่มศิลปะของอาเซียน ได้แก่ ทัศนศิลป์ (Visual Arts) ศิลปะการแสดง (Performing Arts) และวรรณศิลป์ (Literature) อันเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ หรืองานที่แสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ เสริมสร้างองค์ความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชาหรือแสดงความเป็นต้นแบบ ต้นความคิดของ

ผลงาน หรือแสดงความสามารถในการบุกเบิกงานในสาขาวิชานั้น รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ ผลงานศิลปะและผลงานออกแบบที่มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ (พิจารณาเฉพาะกลุ่มสาขากลุ่มสาขาวิจิตรศิลป์ และประยุกต์ศิลป์ และกลุ่มสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์) ตามการแบ่งกลุ่ม ISCED (International Standard Classification of Education) ได้แก่ คณะวิจิตรศิลป์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะมัณฑนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะโบราณคดี คณะมนุษยศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์) เช่น มหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มวิจัย ที่เปิดสอนเกี่ยวกับกลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ควรทำการวิจัยที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือวิจัยข้ามวัฒนธรรม (International Relation, Cross Cultural) หรือการวิจัยเพื่อฟื้นฟูสภาพลักษณะของประเทศ ส่วนมหาวิทยาลัยราชภัฏก็อาจเน้นเรื่องการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย การประยุกต์ หรือนำศิลปวัฒนธรรมไปใช้ การอนุรักษ์วิถีชีวิตแบบไทย การคิดวิธีการใหม่ๆ ขึ้นมา เช่น สูตรอาหาร ทำร่ำ เป็นต้น จะต้องได้รับการรับรอง (Certify) จากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ก่อน)

งานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี ที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะหรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการการนำเสนอในระดับชาติ อย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้อง และมีชื่อเสียงในระดับประเทศ

งานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี ที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะหรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการการนำเสนอในระดับนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำมาใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์ และ/หรือ ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

๑. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

๒. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

๓. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

งานศิลปะที่มีประโยชน์ทางอ้อม คือ เป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติหรือนานาชาติภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีการรับรองเป็นเอกสารหลักฐานที่ชัดเจน พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติหรือนานาชาติ หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติหรือนานาชาติ ทั้งภาครัฐและเอกชน

ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือ ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ของ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการหรือเทียบเท่า

ผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Papers) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Books) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- บทความวิชาการ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรือ การวิจัย โดยจัดทำในรูปของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน
- ตำรา หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้องและสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา
- หนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงวิชาการหรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและ

ให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติและมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่

วารสารระดับนานาชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นๆ หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติและมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่

วิธีการนับ

การนับจำนวนบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

ทั้งนี้ให้นับบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด (นับรวมของผู้ลาศึกษาต่อ) ตามปีปฏิทิน ในกรณีที่บทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่เป็นผลงานเดิมแต่นำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่มากกว่า ๑ ครั้งให้นับได้เพียง ๑ ผลงาน ทั้งนี้จะนับเมื่อบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ได้ตีพิมพ์หรือดำเนินการไปแล้ว หรือได้รับตอบรับอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรให้มีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่แล้วเท่านั้น

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ (นับรวมของผู้ลาศึกษาต่อ) มาใช้และเกิดผลอย่างชัดเจน ตามปีปฏิทิน ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า ๑ ครั้งให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่รับรองคุณภาพ จะนับผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำ (นับรวมของผู้ลาศึกษาต่อ) โดยเป็นผลงานที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความ

วิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ หนังสือ หรือตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นำการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียวต่องานวิชาการ ๑ เล่ม ไม่นับซ้ำกรณีที่ได้รับการตีพิมพ์หลายครั้ง หรือที่อยู่ระหว่างกระบวนการตีพิมพ์

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษา หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

การให้อำนาจในการตัดสินใจ หมายถึง การให้อำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและในการปฏิบัติแก่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า ที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

จรรยาบรรณนักวิจัย หมายถึง หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไป เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย ดังนี้

- ๑) นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ
- ๒) นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่ สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด
- ๓) นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย
- ๔) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- ๕) นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
- ๖) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
- ๗) นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ
- ๘) นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
- ๙) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

จรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ประมวลความประพฤติที่อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติเพื่อรักษา ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยอาจใช้กรอบแนวทางตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องยึดมั่นในหลักการ ๖ ประการ คือ

- ๑) ยึดมั่น และยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- ๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบต่อ

๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถ ตรวจสอบได้

๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

๖) ไม่ใช่อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา และต้องครอบคลุมจรรยาบรรณ ๑๐ ประการ คือ (๑) จรรยาบรรณต่อตนเอง (๒) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ (๓) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน (๔) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน (๕) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา (๖) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา (๗) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน (๘) จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ (๙) จรรยาบรรณต่อประชาชน และ(๑๐) จรรยาบรรณต่อสังคม

นิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student: FTES) หมายถึง นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

ระบบทวิภาค	- สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน ๓๖ หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (๑๘ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา) - สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน ๒๔ หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (๑๒ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา ปกติ)
ระบบไตรภาค	- สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน ๔๕ หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (๑๕ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา) - สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา: ลงทะเบียน ๓๐ หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (๑๐ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

๑) คำนวณค่าหน่วยกิตนิสิต (Student Credit Hours: SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณ ระหว่างจำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษารวบรวมหลังจากนิสิตลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum ni \cdot Ci$$

เมื่อ ni = จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

Ci = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

๒) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้ SCH

$$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้น ๆ}}$$

นิสิตภาคปกติ หมายถึง นิสิตที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการโดยสถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

นิสิตภาคพิเศษ หมายถึง นิสิตที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการโดยสถาบันมิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จหรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หมายถึง กลุ่มคนต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบ หรืออาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการและความสำเร็จของสถาบัน ตัวอย่างของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง สมาคมผู้ปกครอง ผู้ปฏิบัติงาน คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ คณะกรรมการกำกับดูแลสถาบันในด้านต่าง ๆ ศิษย์เก่า นายจ้าง สถาบันการศึกษาอื่น ๆ องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลกฎ ระเบียบ องค์กรที่ให้เงินสนับสนุน ผู้เสียภาษี ผู้กำหนดนโยบาย ผู้ส่งมอบ ตลอดจนชุมชนในท้องถิ่นและชุมชนวิชาการหรือวิชาชีพ

แผนกลยุทธ์/แผนพัฒนา หมายถึง แผนระยะยาวของมหาวิทยาลัยโดยทั่วไปมักใช้เวลา ๕ ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของมหาวิทยาลัย แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยครอบคลุมทุกภารกิจของมหาวิทยาลัย มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์ และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยมหาวิทยาลัยนำแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนามาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน ๑ ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาดังกล่าวลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วยโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนา ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้ง

มีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกัน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลเข้ามาทำการประมวลผล รวมทั้งการวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ และนำส่งไปยังผู้ที่มีสิทธิได้รับสารสนเทศ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การบริหาร หรือการตัดสินใจ โดยมีคอมพิวเตอร์ รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นเครื่องมือสนับสนุนการทำงานของระบบสารสนเทศ ระบบสารสนเทศในองค์การมีหลายประเภทในแต่ละประเภทมีได้หลายระบบ ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะด้านในการทำงานที่แตกต่างกันออกไป

วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯ หรือ วารสารวิชาการ ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI)

วารสารระดับนานาชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่น ๆ ที่เป็นที่ยอมรับในศาสตร์นั้น ๆ หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯ

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้องชอบธรรมทั้งปวง

ซึ่งวิญญูชนพึงมี และพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี ๑๐ องค์ประกอบ ดังนี้

๑) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีการกล้ายคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๒) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดี ที่มี การออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสม ให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

๓) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายใน ระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

๔) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

๕) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้ เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

๖) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม มีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือ ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

๗) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบใน การตัดสินใจ และการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างสภาพพึ่งพอใจในการให้บริการต่อ ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

๘) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๙) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

๑๐) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

หลักสูตรสาขาวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาและประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องศึกษาเพื่อให้ได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่กำหนดตามกฎหมาย

๓.๔ สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย

การดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยครั้งนี้ มี ๙ องค์ประกอบ ๔๑ ตัวบ่งชี้ แบ่งเป็น ปัจจัยนำเข้า (Input) ๔ ตัวบ่งชี้ กระบวนการ (Process) ๒๒ ตัวบ่งชี้ และผลผลิต (Output) หรือผลกระทบ (Impact) ๑๕ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตารางที่ ๓.๑ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพตามปัจจัยคุณภาพ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของ	
	ปัจจัยนำเข้า (Input)	กระบวนการ (Process)
องค์ประกอบที่ ๑ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ		
๑.๑ กระบวนการพัฒนาแผน		✓
๑.๒ ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการ จัดตั้งมหาวิทยาลัย		
๑.๓ ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่น ที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย		
องค์ประกอบที่ ๒ การผลิตบัณฑิต		
๒.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร		✓
๒.๒ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	✓	
๒.๓ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	✓	
๒.๔ ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสาย สนับสนุน		✓

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้			ที่มา
	ปัจจัยนำเข้า (Input)	กระบวนการ (Process)	ผลผลิต/ ผลกระทบ (Output/ Impact)	
๒.๑๐ คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอกตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ			✓	สมศ
๒.๑๑ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับ การตีพิมพ์หรือเผยแพร่			✓	สมศ
๒.๑๒ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาเอกที่ได้รับ การตีพิมพ์หรือเผยแพร่			✓	สมศ
๒.๑๓ การพัฒนาคณาจารย์			✓	สมศ
องค์ประกอบที่ ๓ กิจกรรมการพัฒนานิสิต				
๓.๑ ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูล ข่าวสาร		✓		สกอ
๓.๒ ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต		✓		สกอ
องค์ประกอบที่ ๔ การวิจัย				
๔.๑ ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์		✓		สกอ
๔.๒ ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์		✓		สกอ
๔.๓ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวน อาจารย์ประจำและนักวิจัย	✓			สกอ
๔.๔ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ เผยแพร่			✓	สมศ
๔.๕ งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์			✓	สมศ
๔.๖ ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ			✓	สมศ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของตัวบ่งชี้			ที่มา
	ปัจจัยนำเข้า (Input)	กระบวนการ (Process)	ผลผลิต/ ผลกระทบ (Output/ Impact)	
องค์ประกอบที่ ๕ การบริการทางวิชาการแก่สังคม				
๕.๑ ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม		✓		สกอ
๕.๒ กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม		✓		สกอ
๕.๓ การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการ วิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือ การวิจัย			✓	สมศ
๕.๔ การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือ องค์กรภายนอก			✓	สมศ
๕.๕ ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านการบำรุง พระพุทธศาสนา			✓	สมศ
๕.๖ ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านการสร้าง สังคมสันติสุข			✓	สมศ
องค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม				
๖.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		✓		สกอ
๖.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม			✓	สมศ
๖.๓ การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม			✓	สมศ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ	ชนิดของ	
	ปัจจัยนำเข้า (Input)	กระบวนการ (Process)
องค์ประกอบที่ ๗ การบริหารและการจัดการ		
๗.๑ ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับ ของมหาวิทยาลัย		✓
๗.๒ การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่สถาบันเรียนรู้		✓
๗.๓ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการ ตัดสินใจ		✓
๗.๔ ระบบบริหารความเสี่ยง		✓
๗.๕ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย		
๗.๖ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย		
องค์ประกอบที่ ๘ การเงินและงบประมาณ		
๘.๑ ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ		✓
องค์ประกอบที่ ๙ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ		
๙.๑ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน		✓

ตารางที่ ๓.๒ องค์ประกอบคุณภาพ ๙ ด้านและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบคุณภาพ	จำนวนตัวบ่งชี้ จำแนกตาม IPOI			
	ปัจจัยนำเข้า (I)	กระบวนการ (P)	ผลผลิต/ผลกระทบ (O/I)	รวม
๑. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ		ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑	ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ และ ๑.๓	๓
๒. การผลิตบัณฑิต	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒, ๒.๓ และ ๒.๕	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑, ๒.๔, ๒.๖, และ ๒.๗	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๘, ๒.๙, ๒.๑๐, ๒.๑๑, ๒.๑๒ และ ๒.๑๓	๑๓
๓. กิจกรรมการพัฒนานิสิต		ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ และ ๓.๒		๒
๔. การวิจัย	ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓	ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ และ ๔.๒	ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๔, ๔.๕ และ ๔.๖	๖
๕. การบริการทางวิชาการแก่สังคม		ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ และ ๕.๒	ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓, ๕.๔, ๕.๕, และ ๕.๖	๖
๖. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑	ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ และ ๖.๓	๓
๗. การบริหารและการจัดการ		ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑, ๗.๒, ๗.๓, ๗.๔,	๗.๕ และ ๗.๖	๖
๘. การเงินและงบประมาณ		ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑		๑
๙. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ		ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑		๑
รวม ๙ องค์ประกอบ	๔	๑๘	๑๙	๔๑

ตารางที่ ๓.๓ มาตรฐานการอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้ด้าน ปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้าน กระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้าน ผลผลิต/ผลกระทบ	รวม
๑. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต			ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๘, ๒.๙, ๒.๑๐, ๒.๑๑, และ ๒.๑๒	๕
๒. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา				
ก. มาตรฐานด้าน ธรรมาภิบาลของการบริหาร การอุดมศึกษา		ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑, ๒.๔, ๓.๑, ๓.๓, ๓.๔, ๔.๑ และ ๕.๑	ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๕, ๓.๖	๙
ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการ อุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒, ๒.๓, ๒.๕ และ ๔.๓	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑, ๒.๖, ๒.๗, ๓.๑, ๓.๒, ๔.๑, ๕.๑, ๕.๒ และ ๖.๑	ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒, ๑.๓, ๒.๑๓, ๕.๓, ๕.๔, ๕.๕, ๕.๖, ๖.๒ และ ๖.๓	๒๒
๓. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคม ฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้		ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ และ ๓.๒	ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๔, ๔.๕ และ ๔.๖	๕
รวม	๔	๑๔	๑๙	๔๑

ตารางที่ ๓.๔ ตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	ตัวบ่งชี้ด้าน ปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้าน กระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้าน ผลผลิต/ผลกระทบ	รวม
๑. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖, ๒.๗, ๓.๑, ๓.๒, ๕.๑ และ ๕.๒	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๘, ๒.๙, ๒.๑๐, ๒.๑๑, ๒.๑๒, ๕.๓, ๕.๔, ๕.๕, และ ๕.๖	๑๕
๒. ด้านกระบวนการภายใน	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕	ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑, ๒.๑, ๒.๔, ๔.๑, ๖.๑, ๗.๑, ๗.๓, ๗.๔ และ ๙.๑	ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒, ๑.๓, ๖.๒, ๖.๓, ๗.๕, และ ๗.๖	๑๖
๓. ด้านการเงิน	ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓	ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑		๒
๔. ด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ และ ๒.๓	ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ และ ๗.๒	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑๓, ๔.๔, ๔.๕ และ ๔.๖	๘
รวม	๔	๑๘	๑๙	๔๑

ตารางที่ ๓.๕ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ด้าน ปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้าน กระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้าน ผลผลิต/ผลกระทบ	รวม
๑. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการ จัดการศึกษา				
(๑) ด้านกายภาพ	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕			๑
(๒) ด้านวิชาการ	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ และ ๒.๓	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑, ๒.๔ และ ๒.๖	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑๓	๖
(๓) ด้านการเงิน		ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑		๑
(๔) ด้านการบริหารจัดการ		ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑, ๓.๑, ๓.๒, ๓.๓, ๓.๔, และ ๓.๑	ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒, ๑.๓, ๓.๕ และ ๓.๖	๑๐
๒. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของ สถาบันอุดมศึกษา				
(๑) ด้านการผลิตบัณฑิต		ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓, ๓.๑ และ ๓.๒	ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๘, ๒.๙, ๒.๑๐ ๒.๑๑ และ ๒.๑๒	๘
(๒) ด้านการวิจัย	ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓	ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ และ ๔.๒	ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๔, ๔.๕ และ ๔.๖	๖
(๓) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม		ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ และ ๕.๒	ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓, ๕.๔, ๕.๕, และ ๕.๖	๖
(๔) ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑	ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ และ ๖.๓	๓
รวม	๔	๑๘	๑๙	๔๑